

SENTENTIAE, CH. XXIV, PARS I

Practice and Review

1. Igne vīsō, omnēs virī et uxōrēs territae sunt et ultrā urbem ad lītus īnsulae nāvigāvērunt, ubi perfugium inventum est.
2. Populō metū oppressō, iste imperātor nōbīs ex urbe pellendus est.
3. Ōrātor, signō ā sacerdotē datō, eō diē revēnit et nunc tōtus populus Latīnus gaudet.
4. Gēns Rōmāna versūs illīus scrīptōris magnā laude quondam recēpit.
5. Laudēs atque dōna huius modī ab ōrātōribus dēsīderābantur.

6. Imperiō acceptō, dux magnanimus fidem suam rei pūblīcae ostendit.

Sententiae Antīquae

1. Carthāgō dēlenda est. (Cato.)

2. Asiā victa, dux Rōmānus fēlix multōs servōs in Italiā mīsit. (Pliny the Elder.)

3. Omnibus ferrō mīlitis perterritīs quisque sē servāre cupiēbat. (Caesar.)

4. Quidquid dīcendum est, liberē dīcam. (Cicero.—**līberē**, adv. of **līber**.)

5. Haec omnia vulnera bellī tibi nunc sānanda sunt. (Cicero—**sānāre**, *to heal*.)